

Самитѣ граждани на Пловдивѣ образували община, която се ползувала съ голѣми права. Тѣ се събирали въ народно събрание, дето обсъждали градскитѣ работи и избирали съветъ и архонти да ръководятъ управлението на града. Религиознитѣ работи били дадени на другъ съветъ отъ старци, също така избирани отъ народа. Градътъ ималъ право и да сѣче медни пари въ своя монетна работилница, както и да си назначава разни чиновници.

Голѣмо нещастие се стоварило върху Пловдивѣ, когато на 251. год. сл. Хр. нахлули въ Тракия готитѣ. Тогава стенитѣ на града побрали много бѣжанци, но напора на силнитѣ готи не удържали. Градътъ билъ превзетъ и, както говорятъ тогавашнитѣ писатели, въ него били избити до 100,000 жители. Отъ тогава сѣдбата му се много промѣнила. Обаче, той не пропадалъ окончателно никога. Неговитѣ жители се мѣнѣли и смѣсвали постоянно, обаче градътъ продължилъ съществуването си и досега.

РАЗНИ

Хартия отъ желѣзо. Въ 1851. год. на всемирното изложение въ Лондонъ били изложени желѣзни листове, дебели колкото обикновена хартия.

Това изобретение не добило никакво практическо употребление, и фабрикуването на такава хартия било изоставено за известно време.

Въ последно време английскитѣ фабриканти на желѣзо отново се увлѣкли отъ идеята да изработватъ хартия отъ желѣзо. Появило се между тѣхъ надпреваряне, — кой да изработи най-хубавата и най-тънката такава хартия.

Въ резултатъ отъ предприетитѣ опити единъ отъ фабрикантитѣ успѣлъ да изкара желѣзна хартия, отъ която 1800 листа образуватъ тетрадка дебела 1 дюймъ, когато съ най-тънката хартия, изработена отъ растителни влакна, тетрадка, дебела пакъ 1 дюймъ, влизатъ само 1200 листа.

Новата хартия е твърде гладка, прозрачна, изглежда много пореста, обаче на нея може прекрасно да се пише и печати.

Макаръ че новата хартия има такова достоинство, слаба е надеждата, че тя ще добие широко практическо приложение, защото нейната изработка струва извънредно скъпо.
